

благость: и кога частво припомнамы, какъ скудость та на честні-атъ и сѣвѣстні-атъ человекъ, ще побѣди богата запаата на небеса.

§ ГГ.

Девѣтата заповѣдь заповѣдва да не азжимъ въ нищо, и да не ѡбвиждамы ближнаго съ ѡзыкъ атъ си.

По разсужденіе то на свѣтаго Іакова ѡзыкъ атъ человекски може да стане причина на най голѣмы сани, ако не вѣде ѡбвѣданъ и ѡ разумъ атъ неуправных: поніже кѣкто говори тѣйже Апостолъ. "Ище кто въ словѣ не согрѣшаетъ, сѣи совершенъ, силенъ ѡбвѣдати и все тѣло.", (Іаковъ: г. б.) Клеветни атъ ѡзыкъ може съ разны образы да ѡбиди ближнаго, и и менно.

П.) Когда вѣкъ азжайво въ сѣдѣлице то вѣкого клевети. иай задъ очы те мѡ предъ други ѡклеветѣва и чрезъ тева голѣма ѡбида мѡ наноса на честь тѣ, на имѣніе то, и на здравіе то. Такѣзи азжайви доносителы, и клеветницы съ рѣдъ дѣвоиски: поніже дѣвоиски атъ, по своѣто имѣ значи клеветникъ, и тѣи по Хрїстоѡво то слово. "ложъ естъ, и отецъ жи.", (Іоанн: и, стѣх: 45.)

В.) Когда сѣдникъ атъ неправедно ѡпредѣленіе на вѣкого произносѣ, повѣдѣва ѡ вѣкое пристрастіе, иай не разыскѣвъ совершени дѣло то: а чрезъ тева и ближнаго разорѣва и оубива, и Бѣга ѡскербѣва, на кого то бѣз носѣ лице то на себеси въ сѣдѣлице то.